

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Octobrem, Novembrem, Decembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 30. De providentia Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60533](#)

October.

ଓତ୍ତେ:ଓତ୍ତେଓତ୍ତେ:ଓତ୍ତେଓତ୍ତେଓତ୍ତେ

DIES XXX.

De Providentia Dei.

I.

Providentia divina disponit omnia, eāque disponit suaviter juxta, ac fortiter. Omnia disponit, omnibus providet; ita tamen, ut non turbetur; omnium curam gerit, quin inquietetur; ad res infinitas se se extendit, quin se multiplicet; omnia quantumvis inter se opposita conciliat, quin se dividat; de minimis quibusque curat, quin se demittat; rebus maximis, & difficillimis se impendit, nec tamen labarat. Universi administratione se occupat, nec tamen rerum creatarum vilissimas negligit. Mundi creatio pluris ei non constat, quām unius culicis procreatio; & quemadmodum sol, dum cælos illuminat, Iucemque suam astris impertit, illuminare tamen lutum, & ad procreanda minima insecta concurrere non cessat; sic Providentia Divina de alimento providet alicuj formicæ eādem curâ, quā maximi Regis sustentationi providet. Cūm peccato impediendo semper intenta sit, id nihilominus permittit, et si illud oderit; gravissi-

mos

mos tolerat errores, nec tamen errat. Et October.
ut sequatur justas leges, quas ipsa sibi præ-
scripsit, maximis Iceleribus concursum
suum præstat, quin eorum sit complex, ef-
ficiens, ut maximæ immoderationes suæ
famulentur ordinationi.

II. Providentia divina disponit omnia
sed suaviter. *Tua, Pater, providentia, in-*
quit Sapiens, gubernat omnia. Idem de
providentia Dei loquens, appellat eum
Patrem, & non Dominum, ut ostendat,
*Deum potius instar Patris, quam Domini
gubernare, nempe cum Bonitate, & Suavi-
tate; cùm ut filios, non ut servos nos tra-
ctet; & quidem ut filios illustri loco na-
tos, qui etiam tunc honorantur, cùm in
eos animadvertisca, cùm minæ ipsis inten-
tantur, ut emendentur. Idcirco Sapiens ait:
Cum magna reverentia disponit nos. Et verò,
licet omnino de nobis statuere pro libitu
suo possit, cùm sit Dominus, vix tamen,
quod vocationem nostram attinet, absque
consensu nostro aliquid de nobis statuit.
Licet summum in res omnes creatas teneat
imperium, eo in cor humanum non uritur,
cùm id locus sit privilegio prædictus; ubi
imperium summum non exercet: videre-
tur enim sibi in hominis iura involare, si il-
lius violaret libertatem; et si prævideat
ho-*

Sap. 14.

Sap. 12.

v. 18.

October.

hominis iura involare, si illius violaret libertatem; et si prævideat hominem eam abusurum ad peccandum. Ah! funesta jura, mi Deus, quæ mihi te offendendi potentiam suppeditant. Ac proin hoc jure libens cedo; & consentio, ut eo me priues: id si feceris, injustus non eris, sed misericordiam in me exercebis. Cæterum verū est, eum libertatem meam gubernare; non verò cogere; propensionibus nostris cedit, sēque accommodat, ut suis consentiamus, nostrisque etiam erroribus utitur, ut nos ad se reducat.

Cap. 8, v. 1. III. Providentia divina, ut suaviter nos ducat, non minùs dicit fortiter: *attingit à fine usque ad finem fortiter*, inquit Sapiens, & disponit omnia suaviter. Habet enim media finem suum obtinendi certissima. Voluntas Dei quoties absoluta est, toties impletur. Atque ipsammet nostram voluntatem, quantumvis liberam, suaviter, & certissimè in quamvis partem flectere novit, quin libertatem nostram violet. Si homo beneficæ huic, misericordique voluntati sese opponeret, voluntati justæ, quæ punit illos, qui ei adversantur, submittere se cogeretur. Deus cuncta obstacula, et si vim homini non inferat, superare scit; immo ipsis utitur obstaculis ad

con-

pro singulis anni diebus.

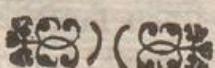
III

consilia sua certius implenda. Fratres Octobr.
Iosephi servituti eum addicunt, ut ipsius
elevationi ponant obicem; & providentia
divina hac ipsa servitute utitur, ad illum
extollendum. Hæc persecutiones, qui-
bus Saul Davidem exagitat, adhibet, ei-
dem certius ad thronum evehendo. Deus
denique imperium diaboli destruit per i-
psam potestatem, quam ipsi in filij sui vi-
tam tribuit. Quid hac providentia admi-
rabilius? quid tuciùs, quâm ejus directio-
ni se committere?

*Statue directioni Providentiæ divinæ te peni-
tus committere.*

Attingit ergo à fine usque ad finem for-
titer, & disponit omnia suaviter. Sap. 8. 1.

Nulla Creatura est, quæ non, velit, no-
lit, divinæ providentiæ serviar; facit enim
cum ea, quæ ex animo servit, quod bonum
est; de illa verò, quæ non vult, quod ju-
stum est. Aug.

DIES